

Ayhan Aktar, “**Erbakan’ı özleyenler...**” yazısıyla:

1- Hem, doğrularla yanlışları harmanlayıp gerçekleri çarpıtmaya çalışıyordu.

2- Hem Erbakan’a hem de TSK’ya duyduğu gizli ve kirli kinini kusup açığa vuruyordu.

3- Hem de “AKP, Erbakan’ın devamıdır” kanaatini yerleştirip, aslında Siyonist ve emperyalist odakların hizmetinde olan bu hükümeti aklamak istiyordu. (Bak: İlginç Zamanlar- 09.04.2012 – Taraf)

28 Şubat vesilesiyle Yeni Akit gazetesine konuşan eski MGK Genel Sekreteri Org. Tuncer Kılınç, “**Allah gani gani rahmet eylesin, Erbakan millici bir liderdi. Onu gerçek yönüyle tanıyamadık, özellikle askerler Erbakan’ı doğru anlayamadı. Ülkesinin çıkarlarını önde tutan, sanayiye önem veren bir liderdi**” diyordu. Gazetenin haberi şöyle devam ediyordu:

“Erbakan’ın millici olduğunu ve Türkiye’nin çıkarlarını önde tuttuğunu kaydeden Kılınç, ‘Tabii Erbakan ile ilgili söylenecek belki de en net şey, O’nun millici olmasıydı. Necmettin Erbakan başbakanlığı döneminde devamlı ülkesinin çıkarlarını önde tuttu. Ülke sanayisinin gelişmesi için çaba harcadığı gizlenemez bir gerçektir’ itirafında bulunuyordu.”[1]

Şimdi Org. Tuncer Kılınç’ın dünyaya nasıl baktığını özetleyelim: 2002 yılı Mart ayında daha AKP iktidarı ufukta görünmez iken İstanbul’da Harp Akademileri’nde yapılan bir toplantıda “Ulusalçı İktisatçı” **Prof. Erol Manisalı** bir konuşma yaparak: “**Avrupa Birliği (AB) içindeki kavgalara rağmen bir gün Avrupa Birleşik Devletleri’nin kurulacağını; ancak Rusya, Ukrayna ve Beyaz Rusya ile birlikte Türkiye’nin bunun dışında tutulacağını**” ileri sürmüştü.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
29 Mayıs 2015

Prof. Manisalı

“Hoşlanalım, hoşlanmayalım AB kesinlikle Hıristiyan kulübüdür.”

“AB, bazı yönlerden belki, bizim yararımızdır ancak, pazarı ele geçirecekse, ulusal sanayiye bitirecekse, bürokrasiyi Brüksel’den yönetecekse, Kıbrıs, Avrupa ordusu, PKK ve Ermeni konularında Türkiye’ye taban tabana zıt koşullar öne sürüp, ‘Aksi halde olmaz’ diyecekse...”

diyerek AB projesini yerden yere vuruyor ve sanki Erbakan ağzıyla konuşuyordu.

Aynı Toplantıda söz alan, dönemin MGK Genel Sekreteri Org. Tuncer Kılınç da şunları söylüyordu: **“Prof. Manisalı’nın her sözüne tamamen katılıyorum. Türkiye’nin yeni birtakım arayışlar içinde olması kesinkes ihtiyaçtır. Bunun da en doğru yöntemi zannediyorum, Rusya Federasyonu ile birlikte, ABD’yi göz ardı etmeksizin mümkünse İran’ı da içerecek şekilde arayış içinde olunmasıdır. Türkiye, AB’den ciddi hiç yardım alamamıştır. AB, Türkiye’yi ilgilendiren sorunlara menfi bakmakta ve aleyhimize davranmaktaydı.”**[2]

Malum Gâvura Taraf yazarı Ayhan Aktar, şöyle devam ediyordu:

“Bu fikirler, ulusalcıların safkan Kemalistlerle olan seviyeli birlikteliğinin ürünü ve göstergesidir. Peki, “Erbakan ile bunların ne ortak tarafı bulunuyor?” yahut “Yıllar sonra emekli generaller Erbakan’ı neden göklere çıkarıyor?” diye hayret edenler, Erbakan’ın fikriyatının Türk siyasetindeki Kemalist fabrika ayarlarından beslendiğini göz ardı ediyordu.

Necmettin Erbakan, 1926 doğumlu bir Cumhuriyet çocuğuydu. İTÜ’yü bitirdikten sonra doktora yapmak için Almanya’ya giden Erbakan, Alman ordusuna tank imal eden Deutz Motor Fabrikası’nda başarılı çalışmalar yapıyordu. Yurda döndükten sonra Nakşibendî Tarikatı’na bağlı olan Gümüşhaneli Tekkesi müritlerinin hissedar yapıldığı Milli Sanayi örneği Gümüş Motor firmasını kurup yöneticisi oluyordu. Firmanın adı bile tekkeden geliyordu. Yapılan yanlış yatırımlar ve hatalı üretim nedeniyle firma batıyor. Erbakan da 1963’te görevinden ayrılıyordu”. Daha sonra siyasete atılıp 1970’de Milli Nizam Partisi’ni (MNP) kurmuştu. Bu partinin sonradan MSP, Refah, Fazilet ve Saadet Partilerine dönüştüğü herkesin malumuydu. MNP’nin fikriyatı aslında Prof. Manisalı ve Org. Tuncer Kılınç’a çok da ters düşmüyordu. Ama bir tek laiklik, başörtüsü vs. konularında farklılıklar gözleniyordu. MNP ve diğer Milli Görüş partileri: İstanbul’un Fethi, Viyana Kuşatması gibi tarihî olayları göklere çıkararak çıkışları ile “Osmanlıcı”; Kurtuluş Savaşı’na yaptığı göndermelerle “Millici”; ayetlerden yaptığı alıntılarla “İslamcı”; ve sanayileşme söylemiyle “Modernist” bir parti sayılıyordu. Ancak bunların yanı sıra ciddi bir antikomünist, antisemitik bir söylemi bulunuyordu. Erbakan ve partilileri “Beynelmilel Yahudilik”, “AB Siyonizm’in bir oyunudur”, “AB’ye girmek Türkiye’nin İsrail’e bir vilayet olmasıyla

*sonuçlanabilir” gibi lafları ile yukarıda özetlediğimiz Ulusalçı/Kemalist dünya görüşüne yakın düşüyordu. Dolayısıyla, durup dururken, nereden çıktı bu paşaların “Erbakan aşkı” demeyin! Erbakan’ın siyaset anlayışı Kemalizm’in genel matrisi içinde kaldığı için, Org. Tuncer Kılınç tarafından bugün hasretle aranılıyordu. 28 Şubat sürecinde Erbakan’a açıkça küfür eden Tümgeneral Osman Özbek de Samanyolu Haber’e “**Keşke Milli Görüşü anlasaydık. O günler hiç yaşanmasaydı. Milli Görüşün emperyalizmle mücadelesini ve dik duruşunu gerçekten çok önemsiyorum. Milli Görüşün ülkenin bağımsızlığı konusundaki hassasiyetini takdir ediyorum**”* diyerek nedamet getiriyordu.[3]

Erbakan’ın cenazesinde paşaların da hazır bulunmaları ve Erdoğan’la saf tutmaları asla bir tesadüf sanılmamalıydı. Aralarında ciddi anlamda ideolojik akrabalık ilişkileri vardı. Hele (askerlerin) üzerlerinden bir de “AKP, AB perspektifi ve Silivri silindiri” geçince emekli paşaların “Erbakan aşkını” anlayışla karşılamak lazımdı”. [4]

Şimdi Taraf yazarı Bay Ayhan Aktar’a sormak lazımdı:

a) Meşhur fıkradaki Kilise papazının dediği gibi: **“Ey karga, eğer Müslüman olsaydın şarap içmezdin, Hıristiyan olsaydın HAÇ’a pislemezdin”** misali, şimdi sen de şayet “Kemalist” olsaydın TSK’ya ve Ulusalçılara laf etmezdin, “İslamist” olsaydın Erbakan’a sataşmazdın!.. Yoksa sen, şu safkan sabataist (Müslüman görünen münafık Yahudi dönme(z)leri) takımından birisi miydin?

b) Doğru, Erbakan Cumhuriyetçiydi, Devletine ve ülkesine sahipti, kahraman Ordusunun caydırıcı bir güce erişmesinin gayretini çekmekteydi... Bunlar zaten milli duyarlılıkları, İslami ve vicdani sorumluluk duyguları olan herkesin ortak özelliği idi. Elbette şanlı kurtuluş savaşı önderi Mustafa Kemal’i de takdir ederdi. Ama Erbakan asla “Kemalist” değildi. Çünkü Kemalizm’i, Atatürk’ü istismar için, O’nu kendi zulümlerine ve dinsizliklerine alet etmek isteyen sabataist ve masonik kesimler icat etmişti.

c) Ya cahillikle veya kasıtlı bir hinlikle saptırdığın gibi “Erbakan antisemitik” değil, “Antisyonist” idi. Yani Yahudi olan herkese değil, çok sinsi ve vahşi hedefler güden Siyonist düşünceye tepkiliydi.

d) Bazı generallerimizin ve profesörlerimizin de, kendilerine karşı bin yıl boyunca tam 19

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
29 Mayıs 2015

Haçlı seferini püskürtmeye mecbur kaldığımız, Çanakkale’de, Milli Mücadelede hep onlarla savaştığımız şu Avrupa Birliğine, Erbakan gibi karşı olmaları sizi niye tedirgin etmekteydi? Zerre kadar Milli haysiyet ve hassasiyet sahiplerinin AB, ABD ve İsrail zulmüne karşı olmaları gerekmez miydi?

e) Ey sahtekâr! Eğer iddia ettiğin gibi “Erbakan’ın cenazesinde paşalarla Recep Erdoğan’ın birlikte saf tutmaları, bunların ideolojik bir akrabalığının alameti ise”, AKP hükümeti, AB ve ABD’nin isteği doğrultusunda, TSK’nın havasını indirmek ve Kemalist Generalleri hizaya getirmek için tezgâhlanan Ergenekon davasını niye hararetle desteklemekteydi?

f) Yoksa sizin gibileri asıl hırsından çılgına çeviren, “En üst devlet ricalinden generallere, bilim adamlarından gençlere, kadınından erkeğine, köylüsünden şehirlisine Aziz halkımızın her kesiminin temsilcileriyle milyonlarca vefa ve vicdan ehlinin Erbakan’ın cenazesine katılıp, İslam mayasıyla olgunlaşan Millet ruhunu yeniden diriltmesi miydi?

g) Paşalarımızın; bu ülkeye 50 yılını vermiş ilim erbabı ve devlet adamı olarak en üst seviyede hizmetler üretmiş bir Erbakan’a saygı göstermeleri ve Ona karşı bazı nankörlüklerinden dolayı şimdi pişmanlık sergilemeleri, sizin hangi gavur damarınızı incitmişti? Siz Yahudi Siyonizm’inin mi, Haçlı emperyalizminin mi temsilcisiydiniz?

Erbakan’ın tespitiyle; Rahmetli Kenan Evren’in anılarındaki yanılgılar ve Hoca’nın Yanıtları:

Sayın Evren Devlet Başkanı olarak çıktığı muhtelif yurt gezilerinde, karşılaştığı fabrikalar hakkında bilgi aldığı anda, ***“Nereye gitsem Erbakan’ın fabrikaları karşıma çıkıyor”*** diyerek dolaylı da olsa Hoca’nın ülkeye getirdiği faydaları itiraf etmek zorunda kaldığı halde sonradan hatıralarını yazarken Erbakan aleyhinde bazı ithamlarda bulunmasındaki çelişkiyi herhalde **“taktik bir tavır”**

olarak okumak lazımdı.

Erbakan Hoca’nın tespitiyle “Evren’in çelişkili tavırları”

"Kitabında gördüğümüz bizi üzen asıl önemli bir çelişki de şudur: Sayın Evren anılarında, başından sonuna kadar ordumuzun silah, malzeme ve teçhizatının yetersizliğinden, eskiliğinden, demode oluşundan şikâyet etmekte, bağımlılığın ve ambargoların ne büyük sıkıntılar getirdiğini itiraf etmektedir. Askerlik hayatının ilk günlerinde başlayan bu şikâyet Genel Kurmay Başkanı olduktan sonra da devam etmektedir. Nitekim anılarının 214. sayfasında Genel Kurmay Başkanı olmasından sonra ilk 30 Ağustos münasebetiyle bir derginin sorularına verdiği cevapta: **"Ayrıca bugün Türk Silahlı Kuvvetleri'nin elinde bulunan silahları da tamamıyla modern saymak mümkün değildir. Bütün çabamız, büyük bir kısmı 2. Cihan Harbi'ne ait olan silahlarımızı geleceğin harplerinde kullanabilecek modern silahlarla değiştirmeye yöneliktir. Tabii, bunu ekonomik gücümüz oranında tahakkuk ettirebiliyoruz. Bugün için bu silahların hemen hemen hepsini dış ülkelerden tedarik zorundayız. Üzülerek ifade edeyim ki, aynı ittifak içerisinde bulunduğumuz müttefiklerimiz, çok pahalı ve peşin ödeme gücümüz mahdut olan bu silahların alımında kolaylık ve anlayış göstermemektedirler."**

Evren Paşa devam ediyordu:

"Vaktiyle yapılan hataların cezasını şimdi bizler çekiyoruz. NATO'ya girmeden önce, o zamana göre fena sayılamayacak harp sanayimiz mevcuttu. Amerikan yardımı başladıktan sonra, sanki bu yardım sonsuza dek sürecekti gibi, Harp Sanayimiz ile uğraşan fabrikalarımızın kapısına zincir vurduk veya başka maksatlarda kullandık. Bir zaman geldi ki, ABD askeri yardımı durdu; fakat ABD menşeli olan bu silah ve araçların idamesi için milli bütçeden yedek parça almaya devam etmek zorunda kaldık. Öyle zannediyorum ki, Amerikan ordusunun elinden çıkarıp bize hibe şeklinde verdiği bu silah ve araçların fiyatı kadar parayı bugün, onların yedek parçalarına ödemekteyiz. Bu dört senelik ambargo bize çok şey öğretti, bizi kamçıladi. Bugün birçok yedek parça ve malzemeyi kendi fabrika ve atölyelerimizde imal edebiliyoruz. Türk mühendisi ve işçilerinin kendilerine imkân sağlandığında çok büyük işleri başarabildiğini bizzat yerinde yaptığım incelemelerde gördüm. Bu bakımdan biran evvel yerli harp sanayimizin geliştirilmesinde büyük yararlar görmekteyim. Kimseye fazla güvenilmemesi gerektiği, bu ambargo olayı ile büsbütün su yüzüne çıkmıştır."

Şimdi bunları yazan bir insanın ağır sanayi kurma hamlesi karşısında çok büyük bir alâka ve heyecan duyması, bu hamleyi ciddi olarak takip bilgi alması ve bu hamlenin hedefine ulaşması için her bakımdan yardımcı olması gerekirdi. Hâlbuki anılarında üzülerek görüyoruz ki bu büyük hamlenin heyecanını duymamış, yakından takip etmemiş, sadece emperyalistlerin maksatlı propagandalarına kapılmıştır".

Kıbrıs harekâtın başlatılması

Evren'in zihniyetine kalsaydı Kıbrıs çoktan elden çıkardı. Bu gerçeği belirtmek için bazı açıklamaları gerekli görüyoruz. Milletimize yaptığımız en büyük hizmetlerden biri Kıbrıs'ta harekâtı başlatmamız, hedefine ulaştırmamız ve o günden beri kurtarılan haklarımızı korumamızdır. Sayın Evren'in anılarında açıkça görülüyor ki, kendisi bizim Kıbrıs harekâtını nasıl başlattığımızı bilmiyor. Bu harekâtı hedefine ulaştırmak için neler yaptığımızdan haberdar değildir. Ve o günden beri kurtarılan hakların korunması için gösterdiğimiz gayretin ve tutumumuzun sebeplerini anlamamıştır.

Evren'in çarpıtmaları:

"Koalisyon kanadı Milli Selamet Partisi, Kıbrıs'ta ele geçirilen topraklardan bir karışının bile verilmesine razı olmuyor, sanki ulaşılan hedef, kazanılan araziyi kendisi kararlaştırmış gibi 'Kanla alınan toprak verilmez' diyerek bütün görüşmeleri baltalıyordu. Hâlbuki ele geçirilen topraklar esasında kararlaştırıldan fazla idi. Sebebi de yapılacak müzakerelerde bu fazlalıklar bir taviz olarak verilebilecekti. Fakat Erbakan, sanki kendisi cephede savaşmış gibi bir mücahit havasıyla her müzakereyi neticesiz bırakıyordu. Nihayet Cumhuriyet Halk Partisi, Erbakan'la ortak olarak memleket işlerini yürütmenin mümkün olamayacağını anlamış olacak ki, koalisyonu bozdu ve hükümetten çekildi."

(Anılar 82. sayfa): "Kıbrıs meselesi ise hala bir sonuca ulaştırılamamıştı. Karşı tarafın istediği toprak fedakârlığı yapılamıyordu. Zira Erbakan, hem 1974'teki Ecevit Hükümeti döneminde ve hem de her iki Milliyetçi Cephe Hükümetleri döneminde 'Kan dökülerek alınmış toprakların bir karışı bile geri verilemez' diye tutturmuş ve bu yüzden de görüşmeler bir sonuca ulaştırılamamıştı. Belki harekâttan sonra başlayan müzakerelerde bir kısım toprak parçası ve Maraş Bölgesi verilebilseydi Kıbrıs problemi daha o tarihte halledilebilecek ve uyuşmaz taraf olarak biz olmayacaktık" diye yazmaktadır.

MSP, Cephedeki Mehmetçik gibi çırpındı!

Yukarıdaki açıklamalarımız ışığında Evren'in bu beyanları incelendiğinde ortaya çıkan sonuç şudur:

Demek ki biz, o günden bugüne kadar Kıbrıs meselesini **"Sanki kendimiz cephede savaşmış gibi"** canla başla savunmuşuz. Bu tespit doğrudur. Çünkü vatanseverliğin gereği budur. Ve bizim Kıbrıs harekâtının başından sonuna kadar yaptığımız başarılı hizmetlerden bir tanesi bile aksamış olsaydı, Kıbrıs harekâtı başarıya ulaşamazdı. Mesela:

•Müdahalenin zamanında yapılmasını temin etmeseydik,

•Ecevit'in, çıkartmanın ilk günü BM Güvenlik Konseyi'nin kararına uyarak ateşin kesilmesi için yaptığı teşebbüsü önlemeseydik,

•Kanton çözüme rıza gösterseydik,

•İkinci harekâtı başlatmak için direktmeseydik,

•Kıbrıs'ta istenilen toprak tavizlerini verseydik,

Askeri harekât başarılı olamazdı ve Kıbrıs çoktan elden gitmiş olurdu. Bu sebepten dolayı bizim Kıbrıs için yaptığımız hizmetler, bu mühim meselenin hem tarihi ve siyasi sorumluluğunu üstlenerek karar vermek, hem de bu kararı en iyi ve başarılı şekilde sonuca ulaştıracak tarzda icra ettirmektir. Bu hizmetler bizzat cephede çarpışmak kadar, hatta daha da önemlidir. Zira dökülen kanların heder olmaması ancak bu sayede mümkün olabilmiştir. Sayın Evren bunu anlayamamış görünüyor. Sergilediği mantık da sakattır. Bu mantığa göre şayet bir milli meseleye candan sahip çıkmak için mutlaka cephede çarpışmak şartı koşulursa, bu takdirde ne Evren'in ne de bu günkü iktidarların Kıbrıs'tan bahsetmeye hakları olamazdı.

Sayın Rauf Denktaş Evren'in **"Söz konusu fazla topraklar ile Maraş'ın Rumlara iadesi halinde Kıbrıs sorunu o dönemde çoktan çözüme kavuşturulmuş olurdu"** iddiasını reddetmiş, buna verdiği cevapta:

"Zamanında havaalanının müşterek kullanımına karşı Maraş'ın bir kısmının iadesini önerdik. Kipriyanu bunu reddetti. Rumların istedikleri tüm Kıbrıs'tır. Şimdiki halde işgalci çıksın herkes yerli yerine dönsün diyorlar. Konuya yaklaşımları bu olan Rum liderliğini toprak tavizi ile tatmin edemezsiniz. Onlar her şeyi kendilerinin biliyorlar ve bunu elde etmek için de Dünya'yı kandırmaya, en vahim şekilde silahlanmaya devam ediyorlar" demiştir.

Sayın Evren, bizim milli menfaatlerimizi korumak için başvurduğumuz ve haklı olduğumuz için de etkili olduğumuz bu mücadelemizden niçin hoşlanmıyor? Yoksa içeriden, dışarıdan oynanan bu oyunların farkında değil midir? Bu dış müdahaleleri tasvip mi ediyor yoksa, karşı mı çıkıyor? Bize göre asıl rahatsız olunması gereken şey bu tür dış müdahalelerdir. Anlaşıyor ki Türkiye, bir zamanlar İsmet İnönü'nün şikâyet ettiği durumdan çok daha gerilere gitmiştir. Bunun sorumlusu da Sayın Evren dâhil devletin yetkili organlarında görev yaptıkları halde bu durumun devamına, bilerek veya bilmeyerek karşı çıkmayanlardır.

Emperyalist Güçler demokrasiyi bir manipülasyon aracı olarak kullanır!

Seçimlerin normal tarihinden 4 ay öne alınması dışarıdan bakılınca önemsiz bir hadiseymiş gibi görünebilir. Hâlbuki hedef alınan, seçimin birkaç ay önce yapılması değil, emperyalizme karşı olan bir grubun, yani MSP'nin tasfiye edilmesidir. Bu hadisede de emperyalizmin uyguladığı metotlara okuyucuların dikkatini çekiyorum. Çünkü Türkiye gibi gelişmekte olan bütün ülkelerde, ister seçim yoluyla olsun, ister başka yollarla olsun, bütün iktidar değişikliklerinde emperyalist güçlerin kesinlikle ilgisiz kalmadıklarını, çıkarlarını sağlamak için bu gibi ülkelerin içişlerine, kamuoyuna hissettirmeden nasıl müdahale ettiklerini gösteren tipik bir misal karşısındayız. Emperyalistlerin dünya siyasi olayları karşısında ilgisiz kaldıklarını sanmak safdillik olur.

12 Eylül'ün perde arkası

Erken seçimle arzu edilen gaye gerçekleşmeyince MSP'nin hükümetten çıkarılması için suni (yapay) bir metod uygulandı. Bununla koalisyon ortağımız olan AP'den 12 kişinin istifa ettirilerek Ecevit'in tek başına iktidara getirilmesi sağlandı. Bu uygulamanın gayesi kanaatimizce yine bundan önceki koalisyon bozma hareketinde olduğu gibi MSP'siz bir hükümet kurup Kıbrıs meselesini istedikleri şekilde halletmek ve başlattığımız ağır sanayi hamlesini durdurmaktır.

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
29 Mayıs 2015

Nitekim Sayın Ecevit, 219 ağır sanayi yatırımının 140'ını plan programlardan çıkardı. Kıbrıs meselesine gelince Yunanlılar ve Rumların Adanın ve Ege'nin tamamına sahip olmaya yönelik tutumları yüzünden, Ecevit Hükümeti tarafından verilen bazı tavizlere rağmen bir çözüme kavuşturulamamıştır.

Siyonist ve Masonik Gizli örgüt iş başındaydı...

Görülüyor ki, emperyalist tesirler yüzünden 1974'ten sonra katıldığımız üç hükümet de bozdurulmuş ve bu suretle ülkemizde suni olarak, siyasi istikrarsızlık meydana getirilmiştir. Diğer taraftan emperyalistler gizli örgütleri vasıtasıyla sağ-sol kavgasını kışkırtarak anarşiyi körüklemiş ve neticede Türkiye'nin her alanda kalkınmasını ve gelişmesini önlemeye çalışmıştır.

Yahudi lobisi önce 12 Eylül'e destek çıkmış ama sonradan aleyhte propaganda başlatmıştı!

Gerçi 12 Eylül'le birlikte Musevi cemaatinin göreceli bir rahatlamaya kavuştuğu hahambaşı David Aseo'nun Milli Güvenlik Konseyi'ne çektiği telgrafta **"Türk Musevileri askeri yönetim altında kendilerini huzurlu hiss ediyor"**

demesinden belli olmuştu, ancak devlet ile Musevi yurttaşlar arasındaki soğukluk Özal Hükümeti dönemine kadar da devam etmişti. Özal'ın işbaşına gelişi ile birlikte Amerika'ya giden bir Türk Musevi işadamı grubu New York'ta Amerika'nın en güçlü lobi kuruluşu olan Yahudi Kongresi liderleri ile görüşerek

"Türkiye'nin ittifak iradesi dışında doğuya kayış döneminin sona erdiğini"

bildirmiş ve eklemişlerdi: Başbakan Özal

"ayırma uğramadan rahatça iş yapabileceğimiz"

konusunda önceden güvence vermektedir. Bu oluşumun son boyutu ise Özal'ın Amerika'yı resmen ziyaret ettiği 1985 başında gerçekleşmişti. Washington Büyükelçisi Şükrü Elekdağ aracılığı ile Özal'dan randevu alan bir grup Amerikalı Musevi, Başbakan'a Kongre'de "

Yahudi lobisinin desteğini"

vadediyordu. Buna karşılık istenen ise çok basitti: İsrail ile ilişkilerinizin sıcaklaşması her iki ülkenin çıkarınadır. Ancak Arap ülkeleri ile olan bağlarınız nedeniyle bu yakınlaşmayı diplomatik kanallardan gerçekleştirmenin güçlüğü'nün farkındayız. Ancak askeri alan, örneğin istihbarat ve karşı-istihbarat konusunda bir işbirliği imkânı mevcut ve yararlıdır" (Sf. 69,70)

Bunları nasıl okumak lazımdı?

Yahudilerin bu teklifine karşı 12 Eylül'den 6 ay önce Amerikan makamlarının “göçe gerek kalmayacağı, acele edilmemesi gerektiğini”

söylemeleri acaba ne manaya geliyordu? MSP Meclis'teydi. Bir grubu vardı. Türk siyasi hayatında, etkili oluyordu. Bir erken seçim yaptırılmış, ama MSP'nin Meclis'e girmesine engel olunamamıştı. Bu durumda meselenin "Halli" bir tek şekilde mümkündü. O da bir müdahalenin yapılarak Musevilerin endişelerinin giderileceği ortamın sağlanmasıydı. Ve öyle oldu. Demek ki, Amerikan makamları 12 Eylül'den 6 ay önce Türkiye'de bir müdahalenin yapılacağını sanki bilerek konuşmuşlardı. Burada bir gerçeği vurgulamak istiyoruz. Bizim inançlarımıza göre, ister Musevi, ister Hıristiyan veya başka bir dine mensup olsun veya hiçbir dine bağlı bulunmasın herkesin yaşama hakkı, düşünce ve inanma hakkı ve mülkiyet hakkı vardır. Devlet bu hakları kesin olarak teminat altına almak zorundadır. Bu bakımdan, Musevi cemaatinin de bu hakları pek tabii olarak teminatımız altındadır. Dolayısıyla ne Musevi cemaatinin ne de herhangi başka bir topluluğun bu konuda endişe etmesine sebep yoktur.

Emperyalist odakların, hükümetler üstü davranması!

Birçok insan bu kadar önemli şeyler oluyor da niçin kimsenin haberi olmuyor diye düşünebilir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi emperyalist ülkeler, bu çalışmalarını sanıldan daha gizli ve dikkatli yürütmektedir. Bunun canlı bir misali, 12 Eylül'den sonra Yunanistan'ın NATO'ya dönüşünü sağlamak için görevlendirilen, NATO müttefik kuvvetleri başkomutanı General Rogers'la ABD Ankara Büyükelçisi James Spain'in arasında geçen şu sözlerdir:

Büyükelçi Spain, General Rogers'a, **“yaptığı temaslardan haberdar edilmediğini, olayların hangi istikamette gittiğini bilmediğini ve dolayısıyla hükümetinin de, yani ABD Dışişleri Bakanlığı'nın da bilmediğini”** söylüyor. Cevap olarak

General Rogers, bunun askeri bir konu olduğunu, NATO'nun sorunu olduğunu ve ne ABD ne de Türkiye hükümetlerinin bilmesi gerektiğini söylüyor. ABD Büyükelçisi meselenin daha çok üzerine giderek bilgisi dışında meydana gelecek olayların mesuliyetini yüklenmeyeceğini söyleyince, General Rogers:

“- Sayın Başkanın emri var, bilgi veremem. Ancak Sayın Büyükelçi alacağım sonucun sizi memnun edeceğini şimdiden taahhüt etmekte sakınca görmüyorum” (a.g.e. Sh. 75) diyor.

Özal'a açık desteğin anlamı ve amacı

Bu ziyaretten birkaç gün sonra ABD İstanbul Başkonsolosu Newberry katıldığı toplantılarda, kokteyllerde, artık hiçbir biçimde gizli kapaklı davranmaya gerek görmeksizin **"Özal seçimi kazanırsa çok seviniriz"**

demeye başlayacaktı. Hatta kendisine karşı çıkanlara, yani çeşitli mesleklerden gelen Türklere, şaşkınlıkla bakacak, onları da Özal lehine ikna etmeye çalışarak

"Özal'ı diğer iki partiyle nasıl bir tutarsınız, Özal'ın partisi yapay bir parti değil, Özal Türkiye'de geleceğin temsilcisidir ve halkla bağı bulunan tek partidir. Temsil niteliği vardır ve sivil rejimi temsil etmektedir"

buyuracaktı. Bu sözleri Newberry her gittiği yerde, plak gibi defalarca tekrarlamaktaydı. (Dar Sokakta Siyaset Y. Doğan Sf. 406)

Yukarıdaki açıklamalar gösteriyor ki, ABD iktidara gelecek kişilerin ve partilerin yüzde yüz Amerika'nın menfaatleri doğrultusunda hareket etmelerine çok büyük ehemmiyet veriyordu. Kişi ve partilerin Amerika'nın NATO, Ortadoğu politikası gibi temel politikalarını desteklemesini yeterli bulmuyor, O memlekette, Amerika'nın menfaatlerini gözetmeleri konusunda da söz almak istiyordu. Bu sözü verenlere seçimlerde, yardımcı olacağını, işlerinin kolaylaşacağını hiç çekinmeden ifade edebiliyordu.

Evren bazı olayları da kavrayamamıştı: AP'nin Dışişleri Bakanı'nın Düşürülmesi nasıl okunmalıydı?

İsrail Kudüs'ü işgal ettikten sonra, bir de burayı kendine başkent yapınca, haklı olarak dünyanın pek çok yerinde bu arada özellikle Müslüman ülkelerde hükümetler bu durumu protesto edecek çeşitli girişimlerde bulunmuşlardı. Biz de Milli Selamet Partisi olarak, bu haksızlığa ve silah zoruyla toprak ilhakına elbette karşı çıktık, iktidarın İsrail'le ilişkilerini kesmesini istedik. Bu isteğin I. muhatabı Dışişleri Bakanındır. Çünkü Dünyadaki 169 Devletin 119 tanesi bu durumu kınamıştı. Rusya, Yunanistan gibi ülkeler zaten İsrail'le ilişkilerini koparmıştı. Ama Süleyman Demirel'in başındaki iktidara gelince hâlâ, bu haksız silahlı tecavüzler karşısında gerekeni yapmıyordu.

Biz hemen Dışişleri Bakanı (**Mason yamağı ve İsrail yandaşı Hayrettin Erkmen**) hakkında gensoru önergesi hazırladık, İsrail'le ilişkilerimizi kesmediği takdirde Dışişleri Bakanını düşüreceğimizi açıkladık. Bütün bunları açık açık kamuoyu önünde yaptık. Meclisle MSP adına konuşan arkadaşımız, bu gensoruyu niçin verdiğimizi, Dışişleri Bakanını düşürme sebeplerini bir

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
29 Mayıs 2015

bir saydı. Evren'in bu olayları takip etmediği anlaşılıyor. O dönemde ihtilal yapma çalışmalarından zaman bulamamış olacak ki, hiçbir şeyden habersiz **"bu önergeyi akli başında ve insaf sahibi hiç kimse tasvip etmiyordu"** diyebiliyor. Hâlbuki önerge Mecliste ittifakla kabul ediliyor ve AP Meclise gelip Dışişleri Bakanını savunamıyordu. Meclisle, milletin temsilcileri önünde İsrail'in yaptıklarının ve tecavüzlerin ağırlığı karşısında AP ve Süleyman Demirel kendi Bakanını savunma cesaretini gösteremiyordu. Yalnız bir kişi çıktı sizin gibi düşünen, O da Feyzioğlu'ydu. O günlerde çok sık temaslarınız vardı. O, İsrail'e desteğin sürmesinden yana oy kullandı. Niçin bütün Meclis bizim dediğimize uyuyordu? Cevabı gayet açık; haklı olduğumuz için. Sayın Evren'in de bunu anlamasını Meclisin kararına daha saygılı olmasını temenni ederiz."

İşte anılarında "MSP'nin İsrail yandaşı Dışişleri Bakanını gensoruyla düşürmesini" kınayan ve 12 Eylül öncesi Konya'da yapılan "İsrail'i tel'in mitingini" ihtilal sebebi sayan Sn. Kenan Evren'in, daha sonra... *İsrail'le ilişkileri en alt seviyeye indirme kararı almasını... *İslam ülkelerine yaklaşmasını... *Din ve Ahlak Bilgisi dersini, mecburi olarak anayasaya koymasını... *Yeni İmam Hatip okulları açtirmasını... *İslam Enstitülerini fakülte yapıp, hocalarına Profesörlük imkânı sağlamasını... *Sağ ve sol masonik partilerle Milli Görüş'ü aynı hizada ve aynı şartlarla yarışa mecbur hale sokmasını ... * Bölücülüğün önlenmesinde ve Milli Birliğin güçlenmesinde ayet ve hadislere sıkça vurgu yapmasını; yani Milletimizin mayasının İslam olduğunu hatırlamasını bir türlü içlerine sindiremeyen malum ve marazlı odaklar Kenan Paşa'ya her fırsatta saldırıp kin kusuyordu. 12 Eylül'ü yargılama kahramanlığıyla(!) Yahudi'ye yaranmaya çalışan AKP ile Kenan Evren'i birlikte sahiplenen ahmaklar ise, bu çelişkiyi bir türlü izah edemiyordu.

[1] Yeni Akit, 1 Nisan 2012

[2] Radikal, 8 Mart 2002

[3] 23 Mart 2012

Yazar Nevzat GÜNDÜZ
29 Mayıs 2015

[4] www.taraf.com.tr/ayhan-aktar/makale-erbakan-i-ozleyenler.htm